

Olv.: Dán 7,13-14 – Jel 1,5-8 – Jn 18,33b-37
KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYA

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Krisztus Király vasárnapja van. A bevezető énekben szolgálatról hallottunk. Az egyház amelyben élünk, sajnos a történelem során az isteni hatalommal vegyítette a világi hatalmat is. Sokat kaptunk is ezért. Joggal. Ugyanakkor a II. vatikáni zsinat végérvényesen kimondta, hogy az egyház mindenfajta e világi hatalomról lemond, mert Krisztushoz akar tartozni és megújulva az egész mindenséget szolgálni. Ezen a mai ünnepen gondoljunk erre és vizsgáljuk meg a szándékainkat. Vizsgáljuk meg a célkitűzéseinket. Ennek az egyháznak akarunk-e tagjai lenni, amely Krisztus Király példájára *a szolgálatban akar megújulni*. Más egyház egyébként nincs. Vagy ez, vagy nincs. A jövője függ ettől a keresztségnek. Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Minden egyes szentmise két főrészből áll, az igeliturgiából és az Áldozat liturgiájából. Az igeliturgiában halljuk az Isten szavát. A szentbeszédnek az a célja, hogy ezeknek a szavaknak az igazságára rámutasson. A szentmise második részében mélyül a titok, lelkieg fölkészülünk arra, hogy valamit megsejtsünk abból,

mit is jelent az,
hogy Krisztus értünk emberré lett,
hogy szeret bennünket,
hogy a világ megváltására jött
és azt akarja, hogy nekünk éltünk legyen,
hogy az ő országához tartozzunk.

Ezen a mai ünnepen sajátos hangsúlya van ennek az igénynek: hallgatni az Isten szavát. Ebben a világban annyi ajánlattal találkozunk. Oly sokan állnak elő igazságokkal, akkor legalább egy esélyt adjunk meg az Istennek is, hogy odafigyelünk arra az ajánlatra, amivel Jézus Krisztus áll elénk.

Mintha csak a gondolataimat készítette volna elő az elmúlt egy-két hét, amikor többször is találkoztam és találkozhatott bárki egy világhírű művész emlékével. Sokan emlékeztek rá. Charlie Chaplin ez a nagyszerű komikus, nevetető, aki ugyanakkor az igazság nagyon-nagy mélységeire mutatott rá. A II. világháború után volt egy világhírű filmje. Ő, mint főszereplő egy földgömbbel játszadozott. A földgömböt dobálta föl, elkapta, egyensúlyozott vele. A film címe: Diktátor. A diktátor Hitler volt. Hitler nincs. Más diktátorok is eltűntek a színről, akiktől bizony igen sokat szenvedett a XX. század.

A mai napon egy olyan Valakire emlékezünk, aki mindenkinél inkább kezébe vehette ezt a Földgömböt. Nem azért, hogy játszadozzon vele, hanem valamilyen fajta egyensúlyt

mozdítson elő. Ezt a Valakit így hívja a kultúrtörténelem, így hívja a keresztény eszmeiség: Pantokrátor! A Világmindenség Királya! Bizony olyan korban élünk, amikor számtalan vezető játszadozik velünk ebben a világban. Nekünk érdemes elgondolkodni azon, hogy milyen viszonyunk van ezekkel a vezetőkkel? Miképpen is látjuk őket? Mit várunk tőlük és egyáltalán mire képesek?

Testvérek!

Ha valakinek, akkor Jézus Krisztusnak lett volna egyedül joga arra, hogy ő valóban ezzel a Földdel foglalkozzon, mert ez a Föld az ő számára az Isten ajándéka, mert a mi emberi életünk ő szerinte az Isten gyermekeinek az életlehetősége. Sajátos az, amit hallottunk az evangéliumban. Akik Krisztussal harcba szálltak, azok politikusok voltak. Politikai indíttatású az, amivel a Bibliában találkozunk. Amikor Jézus Pilátus elé kerül, akkor valamiképpen ez a szándék még tovább is megy. A politikai szándékon túl, vagy kívül egy cinikus ember érdekköréről van szó, aki megkérdezi Jézustól, hogy végül is ki vagy Te? Jézus válaszát ismerjük: "Király vagyok, te monád." Pilátus teszi fel így a kérdést. Azt gondolom, hogy ez a mai ünnep a mi korunkban ebből a szempontból nagyon fontos.

Értelmeznünk kell Krisztus királyságát.

Értelmeznünk kell, mit jelent nekünk az Ő országa?

Mit jelent az, hogy mi ennek az országnak elkötelezett tagjai legyünk?

Ez a világ amelyben élünk az egyén szerepét és az egyén lehetőségeit egyfolytában eltúlozza. Ugyanakkor demokráciáról beszél mindenki, állítólag mi is demokráciában élünk és a demokráciában a tömegek szerepe értékelődik fel. Ugyan az egyesek választanak, de a tömegek hatása a meghatározó. Sajátos kérdéseket vet ez fel. Hiszen Krisztus mindig az egyénekhez szól. A kereszténység az egyének vallása. A kereszténység arról szól, hogy az egyes emberek milyen kapcsolatba kerülnek Krisztussal. Ennek a kapcsolatnak az elköteleződése jelenik meg a közösségben és ha ez a kapcsolat igazi, akkor az egyén küldetése felértékelődik. Ha ezeket a szempontokat egyszer végiggondoljuk, akkor fontos következtetésekre juthatunk. Mindenképpen gondolkodjunk el a következőkön:

Mit jelent Krisztus királysága? Mit jelent az Ő országa?

Milyen király Krisztus? Mit kell érteni és hogyan kell érteni az Ő országát?

Jézus azt mondja Pilátusnak: "Az Én országom nem ebből a világból való!" Ezzel egyértelműen kivonja Magát a politikai szférából és távol kerül a különböző érdekköröktől. Mit jelent ez, hogy az Én országom nem ebből a világból való? A választ is megadja:

"Én azért jöttem, hogy tanúságot tegyek az Igazságról!"

Pilátus kérdezi is: "Mi az igazság?" Vagy cinikusan megjegyzi: "Mi az igazság?" Igen, Jézus azért jött, hogy tanúságot tegyen az Istenről, ***mert Isten az Igazság!*** A mai ünnepen elsősorban erre gondoljunk, hogy Istennek milyen válasza van a világ számára? Az Igazság miképpen van jelen a mi egyéni életünkben és a mi társadalmunkban, vagyis az Isten maga? Múlt vasárnap elméltünk arról, hogy a mindenséget összetartó e világi erők nagyon gyengék, nagyon labilisak. Elméltünk arról, hogy a világot egyetlen erő tarthatja csak össze: az Isten szeretete. Ha mi Istenhez akarunk tartozni, akkor dolgozzunk ennek a világnak a stabilitásán, formáljuk és alakítsuk ennek a világnak a légkörét. Hogyan? Egyszerűen úgy, ahogy ezt Krisztus megmutatta.

Krisztus Királyságának az ünnepét 1925-ben jelentették be. Nem véletlenül, akkor amikor az e világi királyságok sorra dőltek meg. Ugyanakkor az egyház felelős vezetői tapasztalták a világ vezetőinek játszadozását a Földdel, velünk emberekkel. A Szentatya pontosan ezek miatt vezette be ezt az ünnepet. Akkor anakronisztikusnak mondták. Ma sem tudnak sokat kezdeni vele, mert azzal nem tudnak mit kezdeni, amit ez a mai ünnep a világnak és minden egyes embernek üzen.

A XX. század első felében a világhírű domonkos hittudós, Horváth Sándor egy csodálatos könyvet írt Krisztus Királyságáról. Ebben a könyvben a következő címet adta az egyik fejezetnek: *Szolga formájú Király*. Arról elmélkedik, ami mindegyikünk előtt ismerős. Az utolsó vacsora termébe vezet el bennünket, ahol Jézus fölteszi a kérdést: “Ki az első abban a teremben, ki a legnagyobb abban a teremben? Az apostolok egyértelműen azt mondják: “Az Úr.” Akkor Jézus azt mondja: “Aki első akar lenni, az legyen a ti szolgátok és aki nagyobb akar lenni, az legyen a ti rabszolgátok.” *Ez az irány!*

***Krisztus Királysága a szolgálat szellemiségét jeleníti meg ebben a világban!
Ez az egyetlen erő, amely képes hordozni a világot!***

Jézus az elsőségnek, a nagyságnak egészen sajátos *kegyelmi erőt, karizmatikus erőt ad*. Nem azt akarja, hogy mi keresztények ne törekedjünk az elsőségre. Ne törekedjünk arra, hogy nagyobbak legyünk. Sőt kéri, de ebben a szellemben. Törekedjünk minél előbbre azért, hogy minél több lehetőségünk legyen a szolgálatra. Igen is, törekedjünk egyre nagyobbak lenni azért, hogy egyre többet tehessünk a kicsinyekért. A mai ünnepnek valójában ez az üzenete. Krisztus ebben az értelemben és így tesz tanúságot az Igazságról, aki az Isten. Istenről nem lehet másképpen tanúságot tenni, csak így. “Aki úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz aki benne hisz, el ne vesszen.”

Testvérek!

Nagy ajándék számunkra, megérteni ennek az ünnepnek az üzenetét és elmélyedni Krisztus szavainak mélységében.

El kell döntenie mindegyikünknek,
hiszünk-e abban,
hogy ez a Hatalom a legnagyobb ezen a Földön.
Hiszünk-e abban, hogy a szeretet több lehetőséget jelent,
mint az erő alkalmazása.
Jézus erről tanúságot tett.

Ez az Igazság!

Kérjük Jézus kegyelmét,
hogy ez az Igazság az életünk Igazsága legyen
és általunk ennek a világnak az Igazságává váljon.

+ A M E N +

Könyörögjünk

A halhatatlanság Eledelét magunkhoz véve kérjük Istenünk, hogy mi akik dicsőségünknek tartjuk azt, hogy Krisztust a mindenség Királyát szolgáljuk, a mennyek országában örökre vele éljünk, aki él és uralkodik mindörökkön örökké.

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Azt gondolom, mi már nem értjük félre ennek a címnek az üzenetét: “Krisztus Király!” Jézus elutasította ezt akkor, amikor még félreérthető lett volna ez az ő kortársainak. Amikor megalázottan Pilátus előtt állt kigúnyolva, leköpdösve, ott már semmi nem volt félreérthető. Ott vállalni a Királyságot egyértelmű üzenet. Sajátos a világ, mert mintha nem akarná felfogni ennek az üzenetnek a lényegét. Jézus azt mondja azért jött, hogy tanúságot tegyen az Igazságról. A világ gyártja a különböző igazságrendszereket, amelyek általában arra valók, hogy az emberek a maguk igazságát igazolják. Sokkal nagyobb teret kellene adni gondolkodásunkban, világunkban az Igazságnak, aki az Isten. Értsük meg ennek az ünnepnek az üzenetét és kérjük az Isten segítségét, hogy rajtunk ne múljon.

+ *Á L D Á S* +